

DIN MINUNILE SFÂNTULUI IERARH LUCA AL CRIMEII (1877 - †1961)

Pe 11 iunie, Biserica îl prăznuiește pe Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeii și Simferopolului. Sfântul Luca a fost un om de știință vestit al vremurilor sale. Fiind profesor de chirurgie, era foarte apreciat în lumea medicală pentru descoperirile pe care le făcea în cercetările sale, însă, în primul rând, a fost un mare propovăduitor și pătimitor pentru dreapta credință în vremea stăpânirii bolșevice din Rusia.

Sfântul Ierarh Luca al Crimeii,
(1877 – †1961), icoană

Veniți, iubitorilor de sfinți, cu căldură să laudăm pe păstorul cel de Dumnezeu luminat al Simferopolei și doctorul preaales: că în Rusia viețuind ca un înger, numele cel dumnezeiesc al lui Hristos a mărturisit, pentru care strigăm: Bucură-te, Luca, vrednicule de minunare!

(Condac 1 din Acatistul Sfântului Luca al Crimeii,
Făcătorul de minuni)

❖ Nazar Stanintsenkov, un tânăr pianist talentat, a descris o minune care i s-a întâmplat, într-un interviu acordat postului de radio grecesc, Peraiki Ekklesia. Mai jos este mărturisirea sa personală:

„Acum șapte ani m-am dus la mare, să-mi petrec vara cu bunica mea și într-o zi am plecat de acasă, pentru a merge la joacă. Nu am fost atent și, atunci când s-a închis ușa, mi-a prins degetele înăuntru și mi le-a rețezat. Am plâns și strigam: *Nu mai am degete, cum voi mai cânta din nou la pian?* Ne-am dus la spital, dar medicul nu a putut face nimic, decât să-mi coase rănilile. După câteva zile, o doamnă ne-a vorbit despre Sfântul Luca. Ne-am dus și noi la Simferopol și am sărutat moaștele Sfântului. Am luat ulei de la icoana Sfântului și în fiecare noapte m-am rugat: *Sfinte Luca, nu știu ce vei face, dar eu vreau să cânt din nou la pian. Tu ești doctor, tu știi cum să faci*. În fiecare noapte țineam în mână icoana și îmi ungeam mâna cu ulei. După o lună, degetele mele au început să crească la loc, au ieșit chiar și unghiile și am început din nou să cânt la pian. În cinci luni, am terminat examenele de pian și am luat premiul întâi. Îi mulțumesc Sfântului Luca pentru marele dar pe care l-a făcut în viața mea!”

❖ Următorul caz l-am primit de la P.G., profesor la Universitatea din Atena.

„Fiul meu, în urmă cu două săptămâni, aflându-se la studii în Tokyo, s-a îmbolnăvit de ocluzie intestinală și s-a dus la spital, având dureri puternice de stomac. Era disperat și medicii de acolo așteptau să-l opereze dacă boala nu trecea. Era singur cu desăvârșire și doar o femeie medic, japoneză ortodoxă, a mers să discute cu doctorii, pentru că mediul de acolo este foarte diferit față de cel din Grecia. Noi, aici, nu puteam face decât rugăciune. Precum știți, am mare evlavie la Sfântul Luca, de când am auzit de el, când eram student, în anii 1950, pe când trăia încă. Am călătorit și la Simferopol, ca să mă închin la moaștele lui. Când am aflat că a fost deja considerat oficial sfânt al Bisericii noastre, i-am pictat prima icoană din Grecia, și o țin lângă protectorul meu, Apostolul Luca. Rugăciunea pentru fiul meu s-a îndreptat spre Sfinții Doctori, dar gândul mi se întorcea încontinuu către Sfântul Luca, care era specialist în ocluzia intestinală, chirurg fiind. Foarte intens, 3-4 zile l-am rugat mai mult decât pe toți să-și facă... treaba. Ocluzia s-a vindecat. Copilul este bine.

Slavă lui Dumnezeu și Sfântului Său Luca din Crimeea, atât de aproape de noi atât aici, cât și în îndepărtatul Tokyo”.

(Arhimandritul Nectarie Antonopoulos,
Sfântul Arhiepiscop Luca 1877-1961. Chirurgul fără de arginți)